Nummer 303 **het V.D.H.-tje** 8 Dec. 1951

WEKELIJKS NIEUWSBLAD VOOR HET PERSONEEL
VAN DER HEEM N.V. - DEN HAAG - HOLLAND - EERSTE NEDERLANDSE AUTORIJWIELFABRIEK N.V.

SINTERKLAAS WAS JARIG

Hoort, wie klopt daar kind'ren

Ja, Sinterklaas kwam toch, ondanks alles, Hij houdt teveel van kinderen dat hij ze het zou aandoen nu ineens maar weg te blijven. En het was weer groot feest; bij het binnenkomen al een heleboel drukte en gezelligheid.

„Jô, der is weer poppenkast, fijn!" „Zouden er weer van die trompetters meekomen met Sinterklaas?" Lollig waren de Pieten verleden jaar toch."

Dan komt Sinterklaas. Gewoon, of er niets aan de hand is. En het wordt allemaal weer vrolijk. Er worden liedjes gezongen, pepernoten uitgedeeld, een krummel brengt Sinterklaas een zelfgemaakte tekening. Klein en groot genieten intens; de ene helft van Sinterklaas, de andere helft van de reacties van de kinderen.

Sinterklaas wàs dan ook beminlijk, de poppenkastvoorstelling was kostelijk en dan dat kleine zwarte Pietje, dat zelf de zak in moest van Sinterklaas omdat hij zo stout was.

Het was erg jammer dat de muzikale clowns zich niet aan hun afspraak hadden gehouden. Maar verder was het een geslaagde middag waarbij de kinderen echt genoten.

De kleuters moesten bij Sint komen en kregen een handje. Nou ja, een hand!

Dank U Sinterklaasje

De gezamenlijke kernen betuigen hierbij namens het gehele personeel hun hartelijke dank voor de smakelijke St. Nicolaasattentie.

Vol verwachting klopt ons hart. Honderden kinderogen in grote spanning gericht op de poppenkast die door Oom Herman (Broekhuyzen), — niet van de bibliotheek, maar van „Kleutertje luister" — op onnavolgbare wijze vertoond wordt.

Sint Nicolaas als gast. Verscheidene brave kinderen mochten bij de eerwaarde bisschop komen, zo ook de tweeling van Overbeek. Er was een dubbele reden: zij waren die dag jarig.

HA! EEN H

Wij hebben er een reis over de binnenplaats voor over gehad om in de grote schoorsteen (de stoker hield de vuurdeur welwillend open) te roepen: Dank U Sinterklaasje!

Met recht: Dank U Sinterklaas, dat U, ondanks koude en tegenwind, niet afgeweken bent van Uw goede gewoonte om alle VDH kinderenopdevooravond van Uw verjaardag te bedenken met een boterletter. En het is waarlijk passend en verstandig dat U hiervoor de H uitkiest. Passend omdat de H van van der Heem een letter is die ons na aan het hart ligt, verstandig omdat deze zelfde H zoals dat heet een grote letter is. Heel wat beter dan een L of J.

Wij hebben al die H's Woendag zien wegdragen naar alle windstreken. Als dit blad onder Uw ogen komt, waarde Sint, zijn al die wonderwerken van amandelspijs en kostelijk beslag, de weg van alle banket gegaan. Hoogstens speelt kleine Piet nog met de doos en vindt Moeder bij het opruimen van de kamer ergens Uw kaartje.

Weet dan, Sint Nicolaas, dat niet alleen verlangen maar ook herinnering zoet kan zijn. Heb daarom dank voor Uw milde gebaar, wij zullen door ons best te doen ons een eventuele beloning in het volgend jaar waardig tonen.

Uw dankbare geletterden.

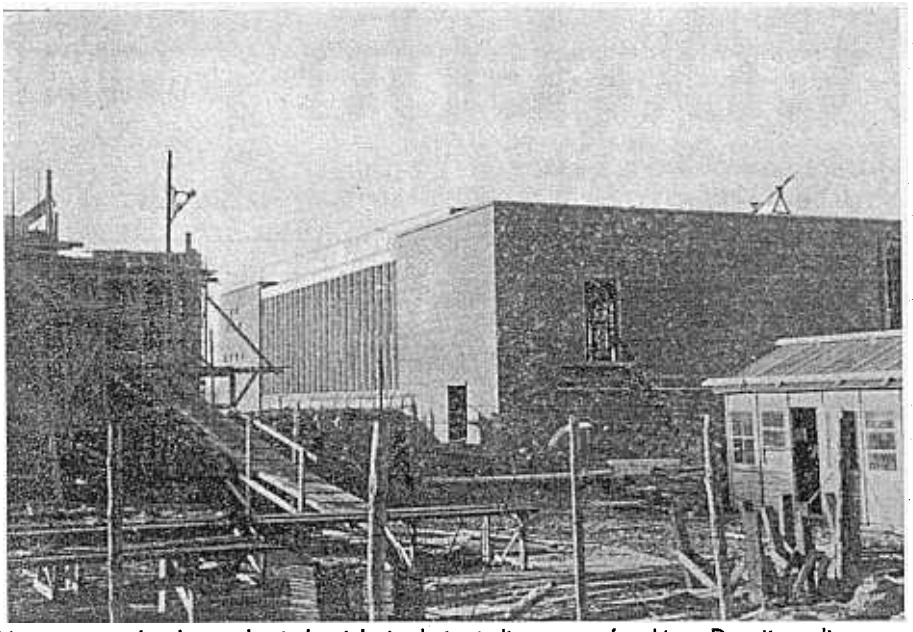

Het personeelsgebouw bevindt zich in het stadium van afwerking. De uitwendige vorm is vrijwel definitief.

HOE STAAT HET NU MET DE BOUWERIJ

Enige maanden geleden plaatsten wij een artikel onder de titel „Hoe staat het met de bouwerij". Toen was er nog niet veel te zien, hoe de uiteindelijke vormen van personeels- en laboratoriumgebouw zouden zijn. Van het personeelsgebouw waren slechts de kolommen gestort en de vlechters druk doende met de bewapening van de vloer der nieuwe cantine, van het laboratoriumgebouw was men nog bezig de fundering te vlechten. In die maanden is veel veranderd. Door middel van de „Er werd" rubriek is men steeds op de hoogte gehouden van de vorderingen welke beide gebouwen maakten. De staalconstructie verrees, de vlag ging in de top en we kregen een globaal overzicht van de uiteindelijke vorm van het personeelsgebouw.

Het laboratoriumgebouw verrees langzaam maar zeker uit de grond en is nu reeds bezig het personeelsgebouw aan ons oog te onttrekken. Doch van dit alles is slechts het uiterlijke, vanuit het hoofdgebouw en de Reguluslaan te zien.

Inwendig hebben zich ook grote veranderingen voltrokken. Deze zijn vooral bij het personeelsgebouw goed waar te nemen, immers dit is reeds toe aan het stadium, waarin wij kunnen gaan spreken van de afwerking. En juist om een idee te geven hoe het er uit zal zien als het personeel er de eerste schreden inzet, gaan we dit gebouw in zijn huidige toestand eens - be zoeken.

We komen binnen door de monumentale ingang, welke eigenlijk geen ingang is. Dit is natuurlijk een uiterst paradoxale bewering, doch toch niet zonder een grond van waarheid. Als we het gebouw betreden bevinden we ons n.l. pas in een voorportaal, dat zelfs verstoten is van een dak. Dit is noodzakelijk daar deze doorgang dienst doet als toegang tot de filmcabine, welke toegang volgens bouwkundige voorschriften zich in de openlucht moet bevinden. Zijn we dan het gebouw door de werkelijke ingang binnengegaan, dan bevinden we ons in een hal, waarvan zich links de garderobe bevindt, terwijl recht vooruit een trap naar de grote zaal leidt. De garderobe, waarbij zich ook de toiletten bevinden krijgt een gezellig aanzien, door de speciale manier waarop het plafond gemonteerd is. Dit bestaat uit vierkante tegels van een speciale houtsoort, welke door haar strakke lijnen een prettige indruk maken. Maar laten we niet te lang in de garderobe blijven en ons naar de grote zaal begeven. Zodra we hier binnenkomen staan we verbaasd over de kolossale ruimte, waarvan vooral de machtige glazen wanden imponeren. Doch daar deze zaal ook als filmzaal dienst zal kunnen doen, moet de mogelijkheid bestaan deze ramen te blinderen. Dit gebeurt door middel van gordijnen, welke opgerold geheel onzichtbaar zijn.

Achter in de zaal zien we dan de keuken, waar we ons gebruikelijk kopje thee zullen kunnen halen en in de hoek een wenteltrapje, dat toegang geeft tot de beheerderskamer en tevens tot de filmcabine van de grote zaal. Voor ons zien we het machtige toneel, dat op zichzelf gebruikt zal worden als filmzaal.

Het plafond van dit toneel wordt verlaagd en hierin wordt een verlichting aangebracht voor de filmzaal. Deze verlichting is echter zo geconstrueerd, dat hij tevens gebruikt kan worden als toneelverlichting en is zelfs zodanig dat er bij een groter toneel meer lichtpunten gebruikt kunnen worden dan bij een kleiner.

Achter in de zaal zien we ook nog twee deuren en gaan we nu door. We vinden nog enige toiletten en komen bij de achteruitgang. Doch hier kunnen we nog verder naar beneden, waarna we ons in het badhuis bevinden. De wanden zijn overal betegeld, iedere cel heeft zijn eigen verwarmin, zodat het werkelijk een genot zal zijn zich hier te bepoedelen. Een ruimte zijn we met onze rondgang nog vergeten, een welke nooit bezichtig wordt, maar waarmee een gebouw staat of valt, de ventilatie. Daar, onder de garderobe in een labyrinth van pijpleidingen staan kolossale ventilatoren, welke het gehele gebouw op een behaaglijke temperatuur zullen houden, filmzaal zowel als grote zaal, bad huis en kelder.

EEN VAN VIJF

Wie tegenwoordig langs het materialenlaboratorium in ons hoofdgebouw op de tweede verdieping loopt, krijgt de neiging om naar binnen te stappen en aan de heer Oterdoom te vragen: „Een van vijf".

Sinds kort staat hier namelijk opgesteld een koelinstallatie van respectabele afmetingen, die natuurlijk uitwendig wit geschilderd is en zo associaties opwekt met ons ijsje in de zomer.

(Natuurlijk niet de zomer van 1951, want die deed ons meer verlangen naar een warme wijngrok.)

Onze ERRES-piet, die tegenwoordig naar vele landen vliegt, getuige de wekelijkse publicatie in ons lijfblad, vliegt ook wel eens een zeer koud land binnen en er bestaat bij VDH nu eenmaal een afdeling, de steekproefcontrôle, waar mensen zitten, die direct willen weten, hoe ons pietje zich gevoelt bij deze lage temperaturen. Het besluit een koelinstallatie aan te schaffen was gauw genomen, omdat zo'n bezit voor ons geen luxe is, maar de uitvoering was lastiger. Na overleg met de KEMA te Arnhem werd besloten de order bij de Nederlandse Industrie te plaatsen. Uiteindelijk werd zeer dicht bij een adres gevonden, nl. de firma Geerlofs te Den Haag.

Deze vervaardigde voor ons een installatie geheel naar onze wensen, die in staat is in enkele uren een temperatuur van −45° C te bereiken.

Werkelijk behoorlijk koud!

Bij deze zeer lage temperatuur worden nu onze eindproducten, halffabrikaten of grondstoffen beproefd, op hun goede werking, of op hun natuurlijke eigenschappen. Weer een belangrijke aanwinst voor het technisch wetenschappelijk gedeelte, vooral als men bedenkt dat wij vroeger aangewezen waren op de koelkast in de keuken. Deze is uit de aard der zaak niet in staat de ijzige koude op te wekken die wij nodig hebben. Hoewel wij het op alle posten in de fabriek moeten zijn, zijn de beide laboranten op deze afdeling wel bijzonder ervan doordrongen, dat alleen een kwaliteitsproduct betekent, dat men een steeds blijvende, maar ook een zich uitbreidend afzetgebied voor zijn producten vindt.

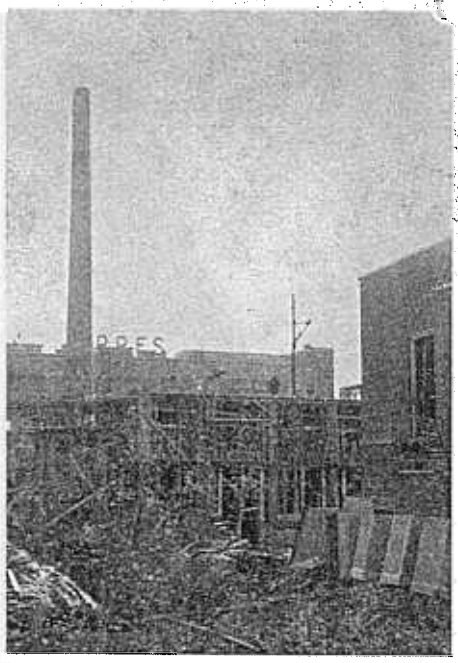

Langzaam maar zeker beginnen de nieuwe vormen van ons fabriekscomplex Maanweg zich af te tekenen. Komende van de Regulusweg heeft men nu ongeveer bovenstaand gezicht op de fabriek.

DE TELEX VRAAGT ONZE AANDACHT

Zoals bekend hebben wij in Den Haag en Utrecht een telex. Deze apparaten zijn in 1948 in gebruik genomen om het berichtenverkeer tussen de fabrieken te verbeteren. Dit verbeteren hield in: versnellen, goedkoper maken, effectiever maken.
Aanvankelijk functionneerde de telex nog niet voor 100 pct., doch naarmate men de mogelijkheden van deze verreschrijver leerde kennen, steeg de waardering. De voordelen waren vele: men bracht een geschreven bericht over, dat dus direct op de tafel van de geadresseerde kon worden gelegd, en dat geen vergissingen mogelijk maakte. Alle getallen stonden er zwart op wit. Bovendien konden tijdens een „gesprek" verschillende berichten bestemd voor verschillende personen worden overgebracht.
Door de telex intensief te gebruiken, konden wij het aantal telefoongesprekken met Utrecht beperken en bepalen dat telefoongesprekken alleen zouden mogen worden aangevraagd en gevoerd door enkele functionarissen.
De laatste tijd raakt deze goede gewoonte echter in onbruik. Er wordt herhaaldelijk met Utrecht getelefoneerd; naar onze mening meer dan nodig is.
Vandaar de raad: gebruik de telex!
Utrecht komt dagelijks voldoende malen aan de telex om de snelle berichtgeving te waarborgen. In zeer dringende gevallen kan bovendien onmiddellijk verbinding gezocht worden.
Is dus de telex het aangewezen communicatiemiddel tussen de fabriekenDen Haag en Utrecht, hij kan ook gebruikt worden voor verkeer met elke andere telex bezitter.
Dit is een mogelijkheid, die te weinig wordt benut.
Het is om de Telex beter tot zijn recht te doen komen en om onze telefoon te ontlasten dat wij de telefonisten opdracht hebben gegeven, op het gebruik van de telex te wijzen. Deze verreschrijver is een te goed hulpmiddel om het niet ten volle uit te buiten.

HET N.I.V.E. OVERLEGDE

Vorige week zijn te Utrecht de Efficiency dagen gehouden. De belangstelling ervoor was. overweldigend. Een zo groot aantal bezoekers bevolkte de zalen van Esplanada dat het NIVE-bestuur volgend jaar wel naar ruimer huisvesting dient uit te zien.
Het is uiteraard niet eenvoudig uit de 4 prae-adviezen, aangevuld met de voordrachten en besprekingen, een kort en bondig besluit te trekken.
Als de gemeenschappelijke mening der schrijvers van de prae-adviezen werd gegeven:
.. Opvoering van de productiviteit kan alleen dan op de juiste wijze en met blijvend resultaat geschieden, indien zij plaats vindt in de geest van doelgerichte samenwerking van allen, die bij het productieproces betrokken zijn.
2. Doelgerichte samenwerking is een zaak, die niet slechts het bedrijfsleven raakt, zij is een mentaliteitsprobleem voor ons gehele volk. Vandaar, dat overheid, bedrijfsleven en school ieder hun eigen taak hebben ter stimulering van verantwoordelijkheidsbesef, durf, initiatief en sociaal besef. Practische samenwerking tussen bedrijf en school zal in deze meer resultaat kunnen opleveren dan onderlinge critiek.
3. Doelgerichte samenwerking eist acceptatie van de doeleinden en derzelver noodzaak, van de wegen, die men ter bereiking denkt in te slaan en van de objectieve en subjectieve weerstanden, die acceptatie en doorvoering in de weg staan. Korter gezegd: nodig is een eerlijke voorlichting over en weer en de bereidheid tot luisteren en overleg bij allen.
4. Een conglomeraat van subjectieve moeilijkheden kan samengevat worden in het woord: „wantrouwen". Dit historisch gegroeid wantrouwen kan slechts doorbroken worden door daden, welke van de bereidheid tot doelgerichte samenwerking getuigen en tot vermindering van weerstanden leiden.
5. Als suggesties komen hier naar voren:
   a. een tastbaar bewijs, dat productiviteitsvermeerdering niet slechts ten goede komt aan een enkele groep, maar ook op korte termijn en volgens eenomlijnd systeem aan allen (door middel van winstverdeling, participatie of dergelijke);
   b. een tastbaar bewijs van arbeiderszijde, dat men de productiviteitsvermeerdering als eigen verantwoordelijkheid aanvaardt (productiviteitscampagne van de vakbonden, overweging van middelen, die men zelf in de hand heeft als langere arbeidstijd, medewerking aan productiecomité's en dergelijke);
   c. een tastbaar bewijs van ondernemers- en arbeiderszijde, dat men de zgn. middengroep als een groep met eigen problematiek erkent (daadwerkelijke erkenning van het streven naar verantwoordelijkheid, geestelijke en maatschappelijke ontplooiing en medezeggenschap);
   d. een tastbaar bewijs van de zijde van ondernemers en middengroep, dat men de eigen problematiek van de arbeiders erkent (daadwerkelijke erkenning van het streven naar verantwoordelijkheid, geestelijke en maatschappelijke ontplooiing en medezeggenschap).
6. Doelgerichte samenwerking moet binnen eigen groepering voorbereid worden door voorlichting omtrent de noodzaak van productiviteitsvermeerdering en omtrent andermans moeilijkheden en eigen mogelijkheden op weg naar het gestelde doel. Dit legt een grote verantwoordelijkheid op de schouders van hen, die gezag hebben in eigen kring, (ondernemers, middengroep, arbeiders, overheid, onderwijs); een verantwoordelijkheid misschien tot het zeggen en doen van dingen, die in eigen kring niet gebruikelijk zijn.
7. Alle voorgaande conclusies vormen de onvermijdelijke grondslag waarop het streven naar de verhoging der productiviteit in ons land gebaseerd moet zijn. De verhoging van de productiviteit is een levensvoorwaarde voor ons Nederlandse volk.
Zo U ziet: een serie indrukwekkende constateringen en wenselijkheden.

Fabriek UTRECHT

Nuttige vrije tijd

In Utrecht, ja daar weet men van geven. Sint Nicolaas heeft daar dit jaar vol waardering van kunnen gewagen. Een groepje van onze medewerkers heeft zich in dienst gesteld van de goede heilige, en heel wat vrije uren doorgebracht met het fabriceren van speelgoed. Het resultaat was zo, dat Sint Nicolaas van zijn grote ingenomenheid kon getuigen, omdat hij in 50 VDH-gezinnen een mooi solide stuk speelgoed kon afgeven.
De vreugde van het geven, die de Sint zo grotelijks smaakt, is hierdoor ook deelachtig geworden aan zijn Utrechtse medewerkers, die hun werk met liefde en toewijding hebben gedaan en zich nu beloond mogen weten door de dank van vele kleinen.
En is het juist niet de vreugde van het geven, die het Sint Nicolaasfeest een feest voor allen maakt?
Sint Nicolaas heeft ons toevertrouwd dat hij hoopt, neen verwacht, dat dit nobele initiatief in een goede gewoonte zal worden omgezet en dat hij ook volgend jaar zal mogen rekenen op deze goede medewerkers.

FILMAVOND

Maandagavond 10 December 1951 a.s. orgasineert de kern een filmavond in de cantine.
Als hoofdfilm wordt gedraaid:
BUITENLANDSE CORRESPONDENT,
een boeiende spionnagefilm.
In het voorprogramma worden twee documentaires gepresenteerd:
THIS IS NEW YORK en
IT IS THE MAIN SARDINE.
De eerste titel spreekt voor zichzelf, de tweede gaat over het vangen van sardines.
Kaartverkoop Maandag a.s. gedurende de pauze bij de kernleden en personeelsafd.

Kernspreekuur Vrijdag 14 December a.s.
Namens de kern hebben zitting:
1e pauze: Mej. Lens en Hr Slagmolen.
2e pauze: Hr v. d. Linden en Hr Kortenhof.

AFRIKA	Thailand
Algiers	Turkije
Syrië	EUROPA
AMERIKA	België
Argentinië	Denemarken
Brazilië	Frankrijk
Peru	Italië
AUSTRALIE	Noorwegen
Australië	Portugal
AZIE	IJsland
Ceylon	Zweden
Hongkong	Zwitserland
Indonesië	

KERNNIEUWS

Maandag 3 December 1951 hield de nieuwe kern haar tweede vergadering. Op deze vergadering werden alle benoemingen afgedaan, welke nog moesten plaats vinden.
Als resultaat kunnen wij U thans de definitieve samenstelling van het kernbestuur mededelen, t.w.:
Th. de Geus, Voorzitter.
C. Oosthoek, 1e Secretaris.
N. Kouwer, 2e Secretaris.
P. C. Camphuysen arbeidszaken.
T. Saat, tariefzaken.
Naast deze werkverdeling had de vergadering nog enige kernleden te benoemen in de verschillende commissies, die ten behoeve van het personeel werkzaam zijn. Hieronder laten wij de samenstelling van deze commissies volgen:

1. **Commissie Vakbeweging.**
   Benoemd de heren:
   B. J. F. A. Mindé
   J. Haasdijk
   P. C. Camphuysen
2. **Veiligheidscommissie.**
   Benoemd de heren:
   A. Schippers
   T. Saat
   K. C. Groen
   B. J. F. A. Mindé
   J. Haasdijk
3. **Comité Ziekentroost.**
   Benoemd:
   Mevrouw C. Dronkers-Smith
5. **Commissie arbeidszaken.**
   Benoemd de heren:
   P. C. Camphuysen
   A. Schippers
   K. C. Groen, plaatsvervanger
6. **Commissie tariefsmoeilijkheden.**
   Benoemd de heren:
   P. C. Camphuysen
   T. Saat
   A. Schippers
   B. van Zeeland, plaatsvervanger
7. **Commissie Arbeidsclassificatie.**
   Benoemd de heren:
   J. H. Verdaasdonk
   C. Oosthoek
8. **Commissie Budget Gereedschapmakerij.**
   Benoemd de heren:
   P. C. Camphuysen
   J. Haasdijk.
9. **Studiefonds.**
   Benoemd de heren:
   G. J. van Es
   C. Oosthoek
10. **Opleidingscommissie.**
    Benoemd de heren:
    Th. de Geus
    G. J. van Es
    J. H. Verdaasdonk
    N. Kouwer
11. **Tariefsspreekuur.**
    Benoemd de heren:
    T. Saat
    P. C. Camphuysen, plaatsvervanger
12. **Circulatie personeelsbladen.**
    Benoemd de heer:
    B. van Zeeland
    J. H. Verdaasdonk, plaatsvervanger

KERNSPREEKUUR.

Op 10 December 1951 wordt het kernspreekuur waargenomen door:
1e pauze: Mevr. C. Dronkers-Smith en Hr C. Oosthoek.
2e pauze: de heren N. Kouwer en A. Schippers.

Op Maandag 10 December kan men tramkaarten voor de maand Januari bestellen in beide pauzes in de grote cantine.

JAARSLUITING 1951

Traditiegetrouw zal het jaar 1951 besloten worden met een bijeenkomst in de Rolzaal op het Binnenhof. Spreker is H. G. L. Schouten, directeur van de Volkshogeschool Olaertsduyn te Rockanje.
De bariton Frans van de Ven zal met aan de vleugel mevrouw van de Ven de muzikale omlijsting verzorgen.

WILD OM WILD

Traditiegetrouw zullen de VDH-bridgers dit jaar omstreeks Kerstmis weer een bridgedrive houden. Ons herinnerend het kostelijk wild en gevogelte dat in de afgelopen jaren de strijdlust hevig deed ontbranden, verwachten wij ook nu weer een groot aantal wild- en bridgeliefhebbers.
Er zal, om in stijl te blijven, wild worden gespeeld. Dus geen Schevenings, Howell of wat dan ook, maar gewoon bridge zoals men dat thuis speelt. Nakaarten echter is verboden. Als datum is vastgesteld Vrijdag, 21 December. Wie dan een haas wint, heeft tenminste nog enkele dagen om het beest in de adelstand te verheffen.
Inschrijvingen te richten aan R. J. Tetenburg, afd. Organisatie.
Inschrijfgeld *f* 1,— per deelnemer.

Er werd . . . .

— licht gebracht in de duisternis. In de fietsenstalling is een verlichting aangebracht, die het gespeur naar het eigen karretje aanzienlijk heeft verlicht.
— verplaatst een onthok. Weet U niet wat dat is? In een onthok wordt ontnikkeld, ontchroomd e.d., kortom wordt het tegenovergestelde gedaan van wat een afdeling Galvano gewoonlijk doet.

Medewerkers Bonte avond, attentie

Eindelijk is het dan zo ver. We hebben een aantal schetsen ontvangen en nodigen alle medewerksters en -werkers uit om Dinsdag 11 December a.s. direct na werktijd aanwezig te zijn in de filmzaal op de derde verdieping. We rekenen er op, dat ook de wegblijvers van de eerste bespreking dan aanwezig zullen zijn.

Het laboratoriumgebouw is nog in staat van wording.
Dagelijks ziet men bekisting en vlechtwerk omhoogrijzen. En nog is de top niet bereikt.

Burgerlijke Stand

Geboren:
Adrianus, zoon van D. Jos, afd. Huisvesting, op 30-11-1951.

Mede namens mijn echtgenote dank ik Directie, chefs en collega's voor de mooie cadeaux en blijken van belangstelling bij ons huwelijk ondervonden.
W. M. Bouterse, afd. Mech. Boekh.
M. Bouterse-Bruinsma.

*

Voor de vele blijken van belangstelling, de mooie cadeaux alsmede de prettige wijze waarop mij deze werden aangeboden bij gelegenheid van mijn koperen jubileum, betuig ik hiermede mijn hartelijke dank aan de Directies van Van der Heem N.V., R. S. Stokvis & Zn. N.V., afdelingsdirecteuren, chefs en alle medewerkers, alsook aan de redactie van ons VDH-tje.
A. Th. v. Agteren.

In memoriam D. Oosthoek

Op 30 November jl. is hier ter stede overleden de heer Dirk Oosthoek, Architect B.N.A.
In de geschiedenis van ons bedrijf heeft architect Oosthoek een zeer belangrijke rol gespeeld, want hij was de architect van de nieuwe fabriek, die in 1938/1939 voor ons aan de Maanweg is gebouwd.
Sedert dien is dit complex door Ir. W. S. van der Erve — die in 1939 nog in dienst van VDH en architect Oosthoek was en dus ten nauwste bij de bouw ervan betrokken — aanzienlijk uitgebreid met Nabewerkingsgebouw, Ketelhuis en de momenteel onderhanden zijnde projecten. Wij blijven architect Oosthoek grote dank verschuldigd voor de schone en doelmatige vormen die hij aan onze fabriek heeft gegeven, waardoor dit complex een der geslaagdste fabriekscomplexen van Nederland is geworden, een sieraad voor de industriewijk Binckhorst en een gebouw welks sobere schoonheid men dagelijks ondergaat als men aan het werk gaat.

Vrije Tijdsbesteding
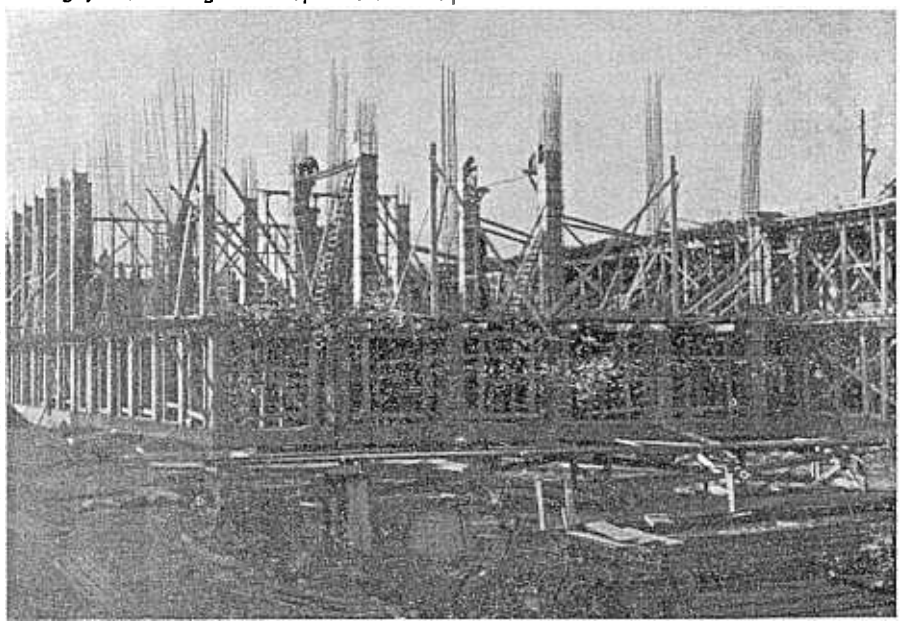
De winter staat voor de deur en daarmee de lange avonden. Besteedt die avonden nuttig en denk er nu reeds aan, dat we in April van het volgende jaar weer een Tentoonstelling Vrije Tijdsbesteding zullen houden.